

Herkó Páter

Redakcia a vydavateľstvo:
Budapešť, VII., Csömöri-ut 123.

Jednotlivé číslo 8 kr.
Vychádza každú nedeľu.

Predp. atná cena:
na celý rok 2 zl., na pol roka 1 zl.

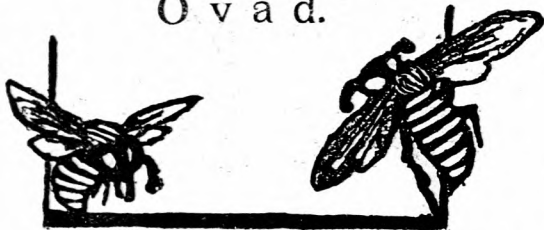
K V Ó T A.

Madar Miška: Servus, švagrik! My ti vďačne dáme 34, ba i 50 percentovú kvotu, ale len tak, keď nám prepustíš polovic vojska, polovic rakúsko-uhorskej banky a diplomacie a keď prevezmeš 50 percentov z našich židov!

Nemec, Michel: Na, ja, šmarn! Este z vašich židov polovic by sme mali odobrať? To veru není zle! My i tak máme dost z nich, tých keby sme sa vedeli sprostít, nie aby sme si ešte druhých vzali! Vieš ty čo, Miška? Ostaňme my radše len pri starom!

O v a d.

Petrohradská schôdzka len upevnila to priateľstvo, ktoré si vydobila ruský cár darovaním meču Rákócziho, ktorý Rusi ešte v r. 1849. odniesli: tak sa zdá, že moený cár všetkých Rusov vie a uzná, že uhorský národ je k meču stvorený, rytiersky národ. Su to ale smutné pomery že v najnovších časoch naši poprední mužovia už nie mečom, lež jazykom bránia zaujmy vlasti, aj to zle, lebo jednoducho potajme sice ale pilnému badateľovi zrejme, oddávajú naše práva cudzím, tie sväté práva, ktoré nám odobrať prv nikto nebol vstave ani s mečom v ruke.

České jazykové nariadenie jako z čistého neba padlý hrom účinkovalo na rakúskych Nemcov. Mali by sme sa učiť od Čechov. Aj o tých vždy mysleli, že není sú síci k vláde a věl už oni diktujú Rakúsku zákony. My by sme to tak nemohli vykonať? Len keby ti naši vodcovia krajinski boli k životu schopnejší!

Banffy peknými rečičkami zadakoval kvótovému výboru za- statné držanie sa. Podjedným ale poponáhľal sa osvedčiť, že: nedá sa odstrašiť od istých obeti.

No ale v týchto niekoľkých slovách dost veľký groš sa skrýva pre Rakúšanov! Však — dost smútno — touto obeťou pravdepodobne bude uhorský národ, ktorý bude môcť o 5 millionov zlatých vyše platiť Nemcovi.

Rakúsania si myslia, že preto musíme povýšiť kvótu, lebo ináč by ministerpredseda rakúsky, Badieni, prepadol. Nuž nech prepadne! Divné! Do toho nás není nič. To si veru dost čudný titul vykutrali!

Kristus na kríži: Tak sa volá ten, obraz, ktorý věl maľar Árpád Feszty vystavil.

Bez otázky je to utešená práca, lež to je veľká chyba, že táto tragoedia Boho-Človeka je tak predstavená, jako keby Spasiteľa neboli židia ukrižovali, lež ti statní rimanski vojini.

Na obrazi ani stopy není tej židovskej luzy, ktorá tak divo kričala »Ukrižuj!« Tam odmaľovaný židia sú sami mudrci, vysoki hodnostári a kniežatá, ale nie Krista katujúci židia. Tak padelajú dejiny toho najvz- znamnejšieho okamihu kresťanstva.

Kardinál Lavrinec Schlauch, veľko-váradský arci- biskup svätzil 50 ročné jubiläum svojho kňazstva. Pri slávnostach pozdravili staruškeho arcipastiera deputácie. Keď prišiel rad na deputáciu židov, na pozdravnú reč rabina odpovedal kardinál nasledovne:

»Vy (židia) nezhyneťe nikdy, lebo musíte byť večitými svedkami kresťanstva a jeho rozkvetu!«

Hfa, už i arcipastier pocítil, že na židov idú zlé časy, a preto blahosklonne ich potešovať chcel, čo ale židom, ktorí už mysleli, že oni budú čochvila vládnúť celým kresťanstvom — veľmi zle padlo, a preto i židovské noviny veľký Geserres robá, že arcipastier Schlauch udelil židom v dejinách sveta len skromný zástož »svedkov,« ktorí sa budú museť pokojne dívať na rozkvet kresťanstva, ktoré oni nikdy podmaniť a podvrátiť nebudú vstave, lebo križ skvet sa bude vždy jasnejšie než šakter- ký nōž! Takú pravdu im povedal Kardinál, ale yo všedných slovách zaobalene.

Vysoké kňazstvo katolícké stroji sa zasvätiť 50 ročnú pamiatku smrti nekďajšieho primása Kopácsiho. Je to zaiste pekná vec!

Ale jako to nás nevýslovne boli, že to isté ne- možemo povedať o 900. ročnej pamiatke biskupa svätého Vojtecha, ktorý bol krstným ocom pokrstiť sa dajucemu maďarskému národu. Pamiatku sv. Vojtecha len české kňazstvo držalo za hodné zasvätiť.

Nezasvätiliani vznešeli pamiatku slovanských apošto- lov kresťanstva, sv. Cyrila a Methoda, a věl nevšimli si pamiatky sv. Vojtecha! Tak zabúdajú na tých, ktorí majú nezapomeniteľné zásluhy okolo viery kresťanskej v našej vlasti!

Za včasu!

— Ale kto že to zomrel u vás, pán kmoter?

— Moja testína.

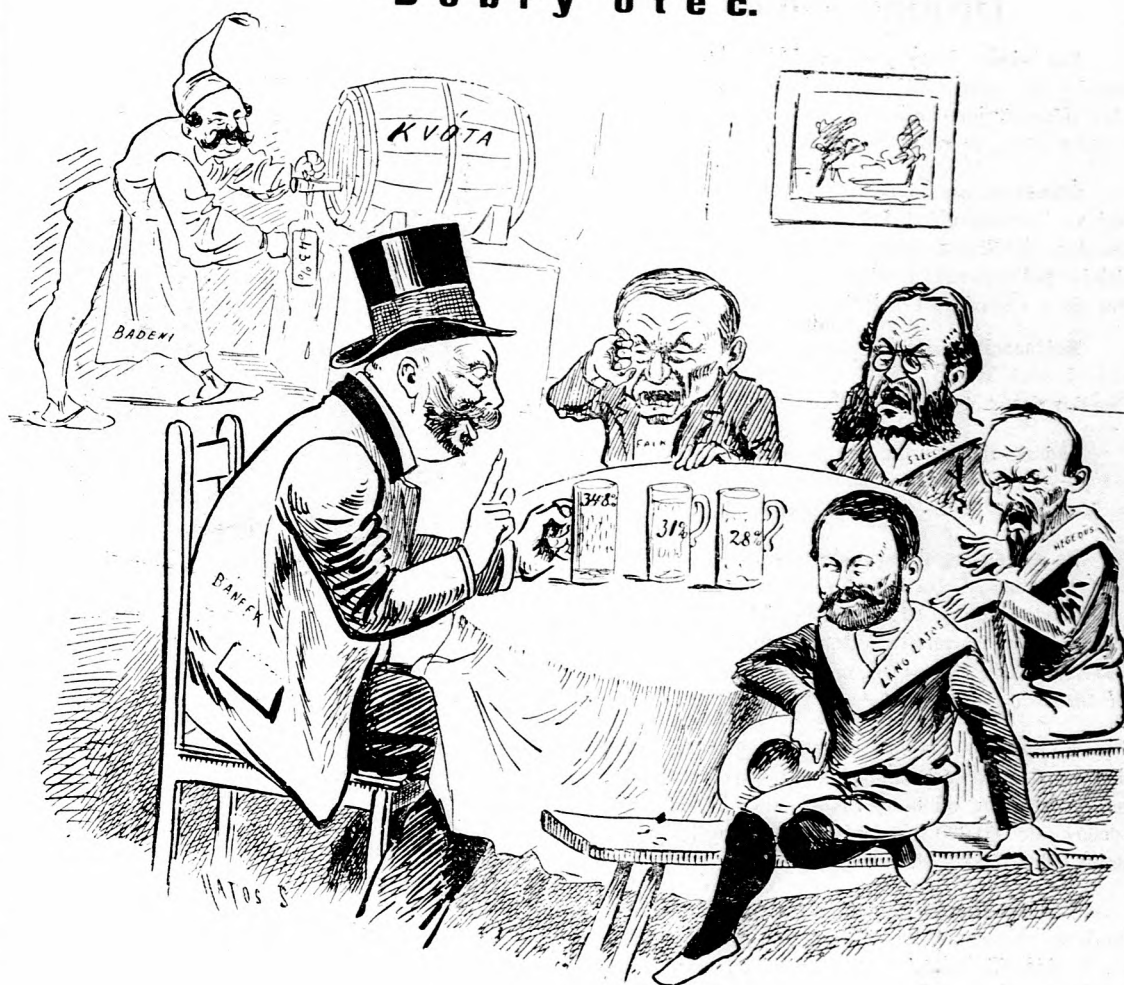
— Hľa, hľa, a potom dlho bola chorá?

— Veru dost dlho.

— A zavolali ste doktora?

— Dovčulku nie, ale keby bývala ešte horšie, tak predsa by sme zavolali niektorého doktora z mesta!

Dobrý otec.

Bánffy: Chlapci, jak sa poriadne budete držať, tak apinko váš vypije si ešte pohár — piva!

Kliatky Hepp Iciga.

Bodhaj by si thak mudhry bhoh jakho Herr von Bánffy!

Bodhaj bhy si bhoh vo Viedni židhom a v Uhorskhu kresthanom!

Bodhaj by thi Inovec narosthel na nose!

Bodhaj bhy si mal dve ľavé nohy!

Bodhaj bhy ľudie o thebe phovedhali, že si thaký ehrlich človekh jakho je phan Tharnóczy!

Bhudz thy jedhen múdhry človekh a phothrebuj dokthorský Zeignis, že si blazen!

Professor (okrikne žiaka, ktorý niečo píše v lavici): Čo to zas jaké oslovstvá pišete?

Študent: Prednášku pána professora!

— Ale pomysli si, včera sme sa tak dobre zabávali, že som sa spil ani špunt! Ale som aj hrozné oslovstvo pritom vykonal!

— Jaké?

— Práve som horko-fažko prišiel domov, spitý jak čík, keď jakýsi čert mi dovliekol mojho krajčira, ktorému som potom v opilom stave vyplatil moju dlžobu!

Zvyk. **Dievča**: Z vašich pohybov vidno, že vám je vyznanie lásky neni neobyčajnou vecou.

Mladý človek: A vám to isté vidno z vašej kritiky!

Drobné klince.

Ten výbor, ktorý po celom Uhorsku millennárne stromky dal sadiť, včel chce zaviesť pestovanie húb. Zo židov pozostávajúci krajinský výbor tým chce liečiť milennárny klam, že ľudu da jesť huby, ale bláznivé.

Ósbudavár zas otvorili. Zase sa tam budú tmlotiť Turkyne predstavujúce krivonosé židule, ktoré budú pomáhať rozširovať pohanské mravy v Ósbudavári. Niekedy bol drievný hrad Budina preplnený Turkami, včel ale v Ósbudavári rozprierať sa budú židia.

Mešťanostu mesta Daswang pozbavili jeho úradu, lebo okradol svojho sľuhu. Ten človek by mohol v Uhorsku pekný úrad obsiahnuť.

Uhorskí židia myslia, že tým pohanit môžu Viedeň, keď povedia: »Viedeň je hlavné mesto antisemitizmu!« — Ale však je to tá najväčšia pochvala!

Na sjazde uhorského študentstva vo Veľkom-Várade kresťan študent, Gejza Petraševich poukázal v reči svojej, pri bankete držanej, na nebezpečie, ktoré nám hrozí zo strany židov. Ohromný potlesk poslucháčstva a veľký Geserres a krik židovských novín bola odmena za smelú reč tú. Živio Petraševich!

V Rakúsku zákonný návrh o sriadení ľudových škôl na čisto kresťanskom základe — má výhľad, že ho veľkou väčšinou odhlasuje rakúsky snem. U nás minister výučby ale 60.000 zl. daroval zo štátných peňazi na stavbu kolozsvárskej židovskej školy.

Rakúski liberáli divo sa oborili na vládu pre české jazykové nariadenie. Zas jeden pozoruhodný príklad na to, že židovski liberáli nič tak nenávidia, jako Slovanov, ktorí ešte najpevnejšie vzdorujú vplyvu židovskému. Také výsledky, jako Česi, by sme i my mohli dosiahnuť voči židovským liberálom, keby sme vždy mali v pamäti to sväté heslo: „Svoj k svojmu!“ S tým heslom môžeme preboriť vplyv a silu židov.

Aj obraz „Peklo“ len preto vyšiel na bubeň, lebo luhal: neboli v ňom židia. Aj obraz »Kristus na kríži« luže, lebo židom lichoti. Hja, tak je to, kde je mnoho židovských účastinárov!

Dobrá výhovorka. Otec: Už zase donášaš také zlé svedectvo zo školy, chlapče!

Miško: Nomôžem za to, tatko!

Otec: Nuž a ktože môže?

Miško: Vy, tatko!

Otec: Ako sa to opovážiš povedať, čo?!

Miško: Ale tak, že mi pán učiteľ povedali: Ty len na veky takým somárom zostaneš, ako tvoj otec!

Nešťastný počet.

Veru, veru! Počet 13 je len predsa nešťastný. Len 13 knedlí som zedol dnes večer a ti mi tak zaľahly do žalúdka, že ani len oka som nebol vstave zažmurit v noci! Prečo som len nemohol ešte tú štrnástu sdrviť?!

Iskrice.

Dobré myšlienky a štvorlistovú datelinu nie hľadať, ale — najduť treba.

*

Tá deva, ktorá ešte čakať môže — už nemiluje. Alebo jak miluje — jú neľúba. Aspoň ten nie, ktorého by ona rada.

*

Uhorsko je také, ako dobrá krava: dojá ho.

*

Opravdivé vlastenectvo je také, jako krinolína: vyšlo z módy.

*

Oblúbený rečník je taký, jako kvóta: zdvihnú ho.

*

Mnoho ľudí za múdrych držíme len preto, že múdrost druhých vedia vyúžitkovať.

*

Neni takého vysokého úradu, o ktorom by si nejaký drobný človečik nemyslel, že je on súci naň.

*

Úprimné srdco materinské nič neopekňuje, lež odpustí všetko.

Jako sa objímajú, v Rakúsku a v Uhorsku.

Čech si vydobil
Právo jazyka,
Nemee krik srobit,
Chee bit Venelika

Uhor si nedš
Groše z väčku brať,
Preto on teda
Dal sa Šmúla prať.

Anekdoty Herkó Pátra.

Mama má narodeniny a malý Paľko naučil sa viniť, ktorý mal mamičke zarečniť. Nuž ale keď na to prišlo, malému Paľkovi bolo veľmi dŕvo okolo srdca, tak, že ani slovička nebol vstave vyriečniť. Tu ho apinko posmeluje, načo nás Paľko pustiť sa do plaču. Potom aj mama ho počne hľadať a povzbudzovať, no aby len ten viniť, čo sa naučil, pekne predniesol. Paľko konečne s veľkým nárekom počne viniť: »Drahá mamička, ani neviem vysloviť, jaký som veselý a šťastný...«

Pani A.: Čo myslíš ským som sa stretla tu v kúpeli? S barónku M., ktorá sa práve usilovne plávať učila.

Pani B.: Pravda však to je tá istá barónka, ktorú ešte keď bola slobodná, jej veľulajší muž vyslobodil z vody?

Pani A.: To je ona! Včul so svojim mužom stroji sa na dlhšiu morskú cestu, a preto učí sa plávať, lebo toho sa bojí, že keby tak nenadále padla do vody už by hu muž nevytáhol!

Preto. A.: Keď som nešťavý a zle sa cítim, vypijem chytro so pár pohárkov vínka, a hneď mi je lepšie!

B.: Ahá, tak váš červený nos je zaiste pozostatkom voľakej žaludkovej choroby!

Prvý žobrák: Čo ti dal ten bohatý pán?

Druhý žobrák: Dvojgrošník.

Prvý žobrák: Že sa nehanbil! Veď ho za to Boží trest neminie!

Druhý žobrák: Už ho má! Pri tej príležitosti vzal som mu dve strieborné lížice.

Pokladník, ktorý za včasu ráno vejde do úradu a kassu už ozbijajú najde: »Teda predsa ma len — predbehli!«

Matka (v spálni): Náš synček má pekné vlohy, čo ňuho ešte sice spí... Otec (skočí jej do reči): »Ba už aj chrápe!«

Pán: Janči! Kam sa mi podel ten list so stola?

Sluha: Prosím, hodil som ho do poštovej truhelky, tam na rohu!

Pán: Ty sprostý, však ešte ani nebola naňom napísaná adresa!

Sluha! Prosím ponížene, pán veľkomožný, ja som myslel, že nechcejú, aby som ja vedel, komu to písali!

Oprava. Pandúr dolapí kmína pri krádeži a hneď ho i predvede pred mestského kapitána, ktorý sa spýta zlodeja: Čo máš jaké zamestnanie? Zlodej (povedome): Zijem z práci mojích dvoch rúk! Pandúr: Meldujem poslušne, ten huncút cigáni, však som na moje oči videl, že aj tejto panej z vāčku len s jednou rukou vytiahol tobolku!

Malá Anička, ktorá pri veľkom dave sveta stratí sa od svojho apu, pýta sa ľudí: »Ale prosím, nevideli ste jedného pána bez jedného malého dievčatka?«

Zaľubený commis (kupecký pomocník). **Commis** Slečna, prosím, prečo ste mi neodpovedali na mojelisty? **Slečna:** Pane! Čo je to jaká dotieravosť mňa na zodpovednosť fahať!

Commis: Prosím len pomaly! Já som ku každému mojmu listu aj jednu marku pripojil!

Slečna: Čo ma je do toho?!

Commis: Ale mňa je do toho! Keď už opovrhnete mojou velou láskou, tak mi aspoň za tie marky vyhodené peniaze vynahrďte!

Maričovčan: Nestojí to nič, to štepenie tých ospek, pán notár!

Notár: A to prečo, gazdičko moj?

Maričovčan: Viem to ja, prosím ponížene; vľani mi cez moje dzieca prešiel voz, a predsa zomrelo bárs bolo zaščepeňô!

Niečo z manželstva. **Muž:** Čo musím o tebe počut! Že ta videli včera na prechádzke s dvoma officiermi?

Žena: Ale prosím ta, však máš vedieť po prvé, že z toho čo svet vypráva len polovicu treba veriť, po druhé: že jeden múdry muž nikdy není žiarlivým na svoju ženu!

Muž: Daj mi s tým pokoj! Jeden múdry muž sa vôbec neožení!

V spoločnosti. Pán učbár, zaiste rád ste tu v spoločnosti?

— Oj áno, lebo ja musím vždy prv mnoho sprostých reči počut než si ľahnem spať, lebo by som ináč ani zaspať nemohol.

Compliment. Zať, (k svojej testinej): Mama, neežže len id do deťskej izby, volajú ta ta!

Testina: Prečo?

Zať: Deti sa hrajú na zverínce a potrebujú jedného krokodíla!

Rozdiel v hlase. Ako si sa zabával včera u baróna pri večierku?

- Len tak.
- Kto bol tam z chýrnych ľudí?
- Tenorista Tenký, a bassista Hrubý.
- Čo rozprával tenorista?
- Hlúposti.
- A bassista?
- Tie isté hlúposti, len o jednu oktávu nižšie.

I e i k : Jač sa vhelmi bhojim odh voiny!

Š m ú l e : Všakh len nemháš lúphanie v nochách!?

Pozvanie k predplateniu

na humoristický časopis:

„Herkó Páter“.

Neboli by tak veľmi smutné pomery v našej miléj vlasti, keďby zákazonosná nevšímavosť našich spoluobčanov nebola pomohla rúcať ústavu, zákony a základné múry slobody občanskej liberálnym pánom! Jak' náhle sa Slovensko pohlo, už si ľudová strana vydobila nie len prajnú verejnú mienku medzi kresťanským svetom, ale i zastupiteľstvo na sneme!

K a ž d ý z n á s musí prispieť vydobitiu záujmov kresťanského občanstva vlasti našej! Jeden perom, druhý slovom, tretí zas grošom má slúžiť dobrej veci, a t o r u k a v r u k e !

Povinnosťou je teda vysoko cteného obecnstva slovenského snažne podporovať kresťanskú tlač, kresťanské listy a časopisy.

Nie len vážne časopisy môžu slúžiť zásadám a záujmám kresťanského ľudu, tie snahy podporuje aj humoristický časopis

„Herkó Páter“!

Však dost príkladov máme v živote, že kde už reči nepomohly a žiaden výsledok nedosiahly, tam jeden trefný nápad, žart, ostrá satira spomohla. To nie je tak len v súkromnom živote, ale i v politike.

Žart, smiech, satira často do ž i v é h o seká!

Preto vyzívame et. slovenské obecnstvo, aby nás snažne podporoval ráčilo v našom podniku, ktorým len všetbečnému dobru slúžime. Nikde by nemal chýbať náš časopis »Herkó Páter«, ktorý obživí v každo-dennej práci unavený duch svojich čitateľov!

Teda len užitočné s príjemným spojí každý, kto predplatí na jediný humoristický časopis

„Herkó Páter“,

ktorého predplatná cena je:

na štvrt roka	— zl. 50 kr.
na pol roka	1 » — »
na celý rok	2 » — »

Pri laskavém doposielaní predplatkov prosíme jasne a zreteľne vypísať meno, stav, bydlisko, poslednú počtu a stolicu. Tým môžeme predísť neporiadkom pri doposielaní časopisu.

Redakcia a vydavateľstvo
„Herkó Páter“-a
v Budapešti, V., C sòmöri-ut 123.

!! NAJNOVŠIE !!

KONEC GRÉCKO-TURECKEJ VOJNE.

Sme v tom príjemnom položení, že môžeme s istotou tvrdiť, že grécko-turecká vojna je zakončená. Dôkazom čoho neni to, že Vassosa odvolali z Kréty, že chudáci ubití Gréci prosia už aj zakročenie veľmocí, a že víťazný Turek musí sa podrobiť žiadosti veľmocí práve tak, ako mocná Anglia ostatnej Europe. Najlepším a najbezpečnejším dôkazom toho, že grécko-turecká vojna ide ku koncu, je nasledujúci telegramm:

Carhrad, 12. mája.

V Solúne, Smyrne, Adrianopoli, Brusse a ešte i na iných miestach niekoľko sto židov prihlásilo sa za dobrovoľníkov k víťaznej tureckej armáde. Šesťdesiat prestúpili hneď i na islam.

Dávame na známosť tím p. p. predplatiteľom, ktorí jednotlivé čísla reclamovali, že sme žiadané čísla hneď odeslali, a patričné adresy vypravili.

Že v expedície boly prekážky, príčina toho bola tá okolnosť že sme menili riaditeľ'a tlačiarne.

Ctených pp. čitateľov, priateľov a dobrodincov prosíme, aby pri zasielaní predplatkov i na našu tlačiarňu nezabúdali. Ako tak sme už tlačiareň zariadili veľ' nato hl'adet musíme, aby sme malučký kapitál nasbírali, aby nám umožneno bolo lacnejšie a na 16 stranách týdenne novinky naše vydávať.

Red. Herkó Pátra.

P. T.

S úctou uvedomujeme et. obecnstvo, že

Velký obrázkový

Ľudový Kalendár Herkó Pátra

je k dostaniu.

Veľmi zajímavý obsah. Utešené rozprávky sú v ňom, rozličné žarty, líčenie položenia ľudovej strany a veršiky.

Úctive prosíme et. priateľov, aby toto dielo v tých najširších kruhoch v záujme ľudového presvedčenia rozšírovali.

Cena 30 krajciarov.

Žartovná obrázková hádka.

Tu ktosi veľmi kričí, — Až mi tak ucho hučí;
Ktoto vyvreskuje? — A pokoj narušuje?

Majiteľ a zodpovedný redaktor:

Julo Markoš.

Hlavný spolupracovník: Považský.

JEDON VEĽKO STATKÁR

v Slavonie mána predaj **pozemky** 400 honov. Cena jedného honu 100 zl. Z kúpnej ceny $\frac{1}{3}$ sa má složiť pri kúpe, ostatné $\frac{2}{3}$ sa môžu spalatiť behom 35 rokov.

Taktiež napredaj má

2 mlýny

jedon vedľa druhého **na výtečnej** vode. Každý mlýn na dva kamene a so železným strojom. K jednému mlýnu patri 19, a k druhému 7 honov zeme. Cena prvého 8000 zl., a druhého 5000 zl. r. č.

Mimo toho je ešte na predaj jeden

dom v Antunovaci (Slavonia),

pevne a úhladno stavaný a črepom krytý, v ktorom je 5 priestraných izieb, 2 kuchyne, komora, maštal. K domu patri 13 honov zeme prvej triedy, 2 hony hory a pole. Kúpna cena 5000 zl. r. č.

Blížší vývod ochotne podá:

Ján Ježko v Antunovaci (Slavonia).

P. T.

Uvedomujeme našich pp. čitateľov, priateľov a dobrodincov, že sme si v **Budapešti VII., Csömöri-ut 123**

tlačiareň „Herkó Páter“

otvorili, a v nej krom našich vlastných robôt hoc jaké iné **tlačové práce** prijímame, najlepšie, najchytřejšie a najlaenejšie plníme.

Naša tlačiareň je celkom novými a najmódnejšími písmenami a mašinami zaopatrená.

O láskavé podporovanie prosí:

Tlačiareň Herkó Pátra

Budapešť, VII., Csömöri-út 123.